

Ваши Превъзходителства, представители на властта, уважаеми колеги, дами и господа.

За мен е голяма привилегия да говоря пред всички вас в тази прекрасна зала.

Благодарен съм на моя Декан и на общинските власти за тази възможност.

Но сега по същество, тъй като имаме само няколко минути на разположение: дейността на всички Консули, били те от кариерата или почетни, практически по целия свят, както илюстрира преди това колегата ми Консултът на Франция Джулиано Берти Арноалди Вей, се позовава на Виенската конвенция, която определя начина на действие, възможностите и границите на консулската дейност.

Тежестта на ангажимента на един Консул варира в зависимост от броя на гражданите на представляваната държава, постоянно пребиваващи или транзитно преминаващи на територията на компетентност на Консула, известна още като „териториален окръг“.

Аз съм Консул на Република България за териториалния окръг Емилия-Романя. На моята територия живеят около шест хиляди българи, от които шестстотин само в град Болоня. От тях 6-7% имат двойно гражданство, докато транзитно преминаващите са предимно бизнес оператори, на посещение на някои от многобройните панаири на областната територия. Всички Консули редовно приемат жители в канцелариите си и се опитват да отговорят на техните формални нужди в рамките на правомощията, признати им от закона, но преди всичко те играят ролята на директна връзка между тях и местните представители на държавната власт (например: префектура, полиция, съдебна система и т.н.). Извършват се институционални посещения в целия регион, провеждат се срещи с по-многобройните общности и се предприемат необходимите действия в случай на специфични колективни нужди.

Един пример от моя опит: от една година в Римини паралелно с курсовете на италианското училище, съществува училище за децата на българските жители, с цел да се поддържат живи познанията по български език, история и традиции. С помощта на Негово Превъзходителство Матео Зупи, Кардинал на Болоня, работим за създаване на условия за „християнско-православна“ религиозна агрегация.

Вярвам, че мога да потвърдя и от името на колегите, работещи в региона, наличието на отлично сътрудничество между различните Консулства и местните институции. Това е много важно не само защото подпомага нашата работа, но преди всичко защото благоприятства интеграцията на „неиталианците“ и на нас - италианците – защото ни помага да разберем по-добре нашите съседи от различни държави, да опознаем тяхната история, техните нужди, техните чувства, за да открием, че възраст не се различават особено от нашите.

Давам ви още няколко примера въз основа на моя опит: по-специално свидетелствам за смелостта на някои карабинери, които спасиха много човшки животи, когато преди около година в Казалекио избухна цистерна с газ, като на свой ред останаха жертви на бедствието; сред спасените животи бяха и тези на дванадесет български ученици. Аз лично се ангажирах да получа обществено признание за проявената храброст и достойнство чрез издаването на почетни грамоти от Правителството на Република България. На дванадесети следващия месец в църквата Сан Филипо Нери ще имам честта да връча други шест почетни грамоти на доблестните представители на Италианския Червен Кръст.

Но да се върнем при нас, Консулите, които работим на регионална територия. Вярвам, че преди всичко Консултът е човек, който е в състояние да си позволи да прави добро на гражданите на страната, която представлява, и в същото време на Италия. Той го прави със собствени пари, с думи, с конкретни действия, като авторитарно посредничи за нуждите на всеки един български гражданин – постоянно пребиваващ или не – в италианската държава, във всичките им аспекти и това, повярвайте ми, е най-голямото възнаграждение в рамките на един консулски мандат. Разбира се, прави всичко възможно, за да запознае италианците с историята, природните и културните забележителности на страната, без изключения.

Да познаваш добре съседите си е печелившият ключ за искрено приятелство, а защо не и ключът към интереса за икономическо сътрудничество. Да представляваш една чужда държава във всичките ѝ проявления, с изключение на чисто политическите, със сигурност е трудна задача и трябва да бъде осъзнато, че моралната фигура на консула е преди всичко гаранцията за това, което се казва и се прави.

Накрая, но не на последно място, съществува оказването на помощ, тоест това спешното положение при което консултът не може да не бъде на първа линия, използвайки всичките си прерогативи с голяма решителност, тъй като извънредната ситуация никога не оставя място за компромис.

Изпълняваме ролята си на Консули със силата на познанията, които сме придобили от професионалисти в кариерата, но най-вече, със съзнанието, че работим в полза за другите.